

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Hany Ptáčkové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

bytem

zastoupen advokátkou Mgr. Terezou Landfeldovou
sídlem Vítězná 734/11, Liberec

proti

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2018, sp. zn. OÚPSŘ 163/2018-330-rozh.,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 26. 11. 2018, sp. zn. OÚPSŘ 163/2018-330-rozh., se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky Mgr. Terezy Landfeldové.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí, ze dne 6. 6. 2018, sp. zn. 1386/2012/SÚ/Kr, č. j. 50934/2018, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o dodatečné povolení změny stavby – přístavby k objektu čp. [REDACTED] na pozemku p. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED].
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení konstatoval, že žalobce svým odvoláním napadl obsah nesouhlasného závazného stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny (dále jen „AOPK“) ze dne 4. 4. 2018, proto bylo u nadřízeného orgánu, Ministerstva životního prostředí, s ohledem na úpravu § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, vyžádáno potvrzení nebo změna závazného stanoviska. Ministerstvo životního prostředí, jehož závěry žalovaný převzal do odůvodnění napadeného rozhodnutí, potvrdilo nesouhlasné závazné stanovisko.
3. Ministerstvo souhlasilo s postupem AOPK, která v rámci posouzení záměru žalobce hodnotila celkový vzhled Lesní chaty, již se řešená změna týká, a konstatovala zde již existující neodsouhlasené prvky snižující krajinný ráz. Řešený záměr je za hranicí kompromisu zejména z hlediska hmoty stavby. Vyzděním suterénu se mění půdorys stavby, který ustupuje od tradičně jednoduchého tvaru. Závazné stanovisko AOPK bylo žalobci doručeno vhozením do schránky, navíc již od r. 2010 žalobce znal názor AOPK, že přijatelná je pouze varianta lehké dřevěné terasy bez vyzdění. Žalobce nežádal AOPK o stanovisko před zamýšlenými stavebními úpravami, ale až v souvislosti s řízením o dodatečném povolení již provedené stavby. Ministerstvo nepovažovalo závazné stanovisko AOPK za nepřehledné, zbytečně obsáhlé či nepřezkoumatelné. Neshledalo ani rozpor postupu AOPK s § 4 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, neboť její starší souhlasné stanovisko ze dne 19. 4. 2010, č. j. 01130/JH/2010, se týkalo jiného záměru, když akceptovalo vybudování přístřešku s terasou u hlavní budovy Lesní chaty nad stadionem a centrálním parkovištěm zvyšuje pohledovou vnímatelnost stavby ležící ve III. zóně CHKO Jizerské hory. Jedná se o krajinu kulturní – A, tj. pásmo velmi silné ochrany krajinného rázu. Hmotu budovy nelze zaměňovat s hmotou dřeva, které by případně mohlo být uloženo pod terasou realizovanou na dřevěných podpěrách. Uložení dřeva u zdi není v rozporu s místní tradicí. Námitka, že podobné stavební úpravy jsou u okolních staveb běžné, je účelová, neodpovídá skutečnosti.

4. Žalovaný poukázal na úpravu § 149 správního řádu a uzavřel, že s ohledem na potvrzené negativní závazné stanovisko, které má zákonem předepsané náležitosti, není možno žádosti o dodatečné povolení změny stavby vyhovět. Stavební úřad postupoval dle žalovaného v souladu se zákonem, proto bylo jeho rozhodnutí potvrzeno.
5. Žalobce v podané žalobě namítal, že závazná stanoviska AOPK a Ministerstva životního prostředí a na ně navazující rozhodnutí stavebního úřadu a žalovaného jsou nezákonná. AOPK zaslala své závazné stanovisko z vlastní iniciativy přímo stavebnímu úřadu přesto, že dle stavebního zákona je má obstarat a stavebnímu úřadu předložit sám stavebník. Žalobci tak bylo znemožněno se se stanoviskem předem seznámit a reagovat na něj. AOPK tak v rozporu se správním řádem neumožnila žalobci řádně hájit jeho práva. Závazné stanovisko AOPK je také obsahově nepřehledné, nadbytečně obsáhlé, pro stavebníka nesrozumitelné, a tudíž i nepřezkoumatelné. Trpí nedostatečnou grafickou úpravou, teprve po podrobné analýze lze rozpoznat obsah a charakter jednotlivých pasáží textu. Závazné stanovisko je tedy nepřezkoumatelné, neboť není snadno čitelné a srozumitelné pro průměrně inteligentního člověka. Závazné stanovisko AOPK neobsahuje řádnou správní úvahu ohledně toho, v čem je konkrétně žalobcův záměr v rozporu se zájmy ochrany krajiny, věnuje se naopak i prvkům stavby, které s žádostí o dodatečné povolení stavby nesouvisí. V rámci tohoto stanoviska nebyl řádně proveden test proporcionality veřejného a soukromého zájmu, když byl akcentován pouze zájem veřejný. Nebyl řádně zhodnocen rozdíl mezi stavbou bez a včetně realizovaného stavebního záměru.
6. Dle žalobce AOPK nerespektovala § 4 odst. 4 stavebního zákona, dle něž je dotčený orgán vázán svým předchozím závazným stanoviskem. Projektové dokumentace, které žalobce předkládal stavebnímu úřadu, resp. dotčeným orgánům, se výrazně neliší, půdorysně jsou shodné s variantou A. Zastavěná plocha se ani při variantě lehké dřevěné konstrukce nezmění. Z projektové dokumentace dokládané k žádosti o vydání závazného stanoviska ze dne 19. 4. 2010, č. j. 01130/JH/2010, je ze západního pohledu patrné, že suterén je vyzděný a zakončený lomeným zábradlím. Odlišnost provedení terasy u přístavby k objektu č. p. 28 od terasy tvořící přístřešek formou dřevěné konstrukce před původním objektem Lesní chaty je zřetelná. Tato projektová dokumentace byla dotčeným orgánem odsouhlasena a toto závazné stanovisko je pro AOPK závazné. Žalobce připouští, že na jižním pohledu vyznačená zděná část chybí absentuje. Jako podklad ke sdělení ze dne 26. 4. 2011, v němž Správa CHKO uvedla, že její pohled na stavbu jako celek se nezměnil, již byla doložena opravená projektová dokumentace.
7. Žalobce dále uvedl, že neměly být posuzovány prvky, které byly postaveny na základě dříve vydaných stavebních povolení, jako jsou vikýře či nedůrazné vodorovné oddělení pater stavby. Řešeného stavebního záměru se týká žalobci vyčítané navýšení hmoty stavby, pokud by došlo k vyzdění terasy namísto dřevěné konstrukce s přístřeškem na dřevo. Procentuální nárůst hmoty stavby je ve vztahu k původní stavbě zanedbatelný a vyzdění

suterénu není způsobilé zasáhnout do krajinného rázu. Prvek vyzdřeného suterénu je navíc využíván i na sousedních objektech a nevymyká se okolní zástavbě. Vyplněním prostoru pod terasou dřevem by se z hlediska hmoty dosáhlo stejného efektu jako jeho vyzdřením. Při pohledu z parkoviště, z boku budovy či přímo nad budovou navíc není vyzdřený suterén vidět. Stavba navazuje na parkoviště a lyžařský stadion, což vylučuje závěr o nepřipustném zásahu do krajinného rázu. Výtka ohledně agresivně působící oranžové barvy je nepřipadná, předmětem dodatečného povolení je přístavba, kde se takto zbarvené dřevěné obložení nevyskytuje. Vyzdřená část má být obložena libereckou žulou, která nenarušuje celkový vzhled stavby. Zhodnocení stavebního záměru nemohlo proběhnout

při znalosti současné zástavby x. Místní budovy jsou často osazeny vikýři, výjimkou není vyzdění terasy či protažení garáží do prostoru. Žalobci jsou vytýkány prvky vyskytující se na okolní zástavbě. Závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí se dostatečně nezabývalo argumenty žalobce obsaženými v odvolání a pouze zopakovalo tvrzení AOPK. Uvedené výtky proto žalobce vznášá i vůči tomuto stanovisku nadřízeného orgánu.

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu. Uvedl, že pokud bylo závazné stanovisko AOPK zasláno přímo stavebnímu úřadu, nepovažuje to za vadu řízení. Protože bylo vydáno negativní závazné stanovisko, nebylo možno stavbu dodatečně povolit, a je lhostejné, zda se stanovisko do spisu dostalo prostřednictvím žalobce či přímo od AOPK. Závazné stanovisko není rozhodnutím, jeho doručení žalobci lze ověřit ve spise AOPK. Napadené rozhodnutí i závazná stanoviska odpovídají zákonu, navíc dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 As 211/2017-47, není každá nedokonalost či vada správního rozhodnutí důvodem pro jeho zrušení. Závazné stanovisko vydané v r. 2010 v řízení o jiné žádosti žalobce je pro nyní projednávaný případ irelevantní. Pokud má žalobce za to, že řešená změna stavby není stavbou nepovolenou, není jasné, proč žádal o dodatečné povolení stavby. V žalobě se objevily subjektivní a neprokázané názory žalobce. I laikovi je jasné, že zaplnění prostoru pod terasou dřevem není z pohledového či estetického hlediska obdobné vyzdění tohoto prostoru, nemluvě o tom, že složení dřeva pod terasu není stavbou ve smyslu stavebního zákona. Provedení místního šetření není podmínkou vydání závazného stanoviska, AOPK hodnotila stavbu z relevantních hledisek, a to způsobem dostatečně zdůvodněným. Žalobce nedoložil kladné závazné stanovisko, což mohlo vést jediné k zamítnutí žádosti o dodatečné stavební povolení. Napadené rozhodnutí se dostatečně vypořádává se všemi odvolacími námitkami žalobce. Z těchto důvodů žalovaný navrhl zamítnutí podané žaloby.
9. Ze správního spisu soud zjistil, že žádostí žalobce podanou dne 20. 7. 2012 u Magistrátu města Jablonec nad Nisou bylo zahájeno řízení o dodatečném povolení změny stavby – přístavby k budově č. p. XX v obci x, v CHKO Jizerské hory, spočívající ve zbudování vyzdřeného suterénu s terasou. Po doplnění žádosti o projektovou dokumentaci vyžádal stavební úřad vyjádření AOPK v otázce, zda je projektová dokumentace v souladu se závazným stanoviskem AOPK ze dne 19. 4. 2010, č. j. 01130/JH/2010. Po obdržení negativní odpovědi vyzval stavební úřad žalobce k předložení závazného stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny.

Po opakovaném prodlužování lhůt bylo stavebnímu úřadu ze strany AOPK doručeno negativní závazné stanovisko ze dne 19. 7. 2017 k předmětné změně stavby. Na jeho podkladě stavební úřad poprvé zamítl žádost žalobce dne 27. 9. 2017. V důsledku zrušení podkladového závazného stanoviska v přezkumném řízení nicméně bylo rozhodnutí o zamítnutí žádosti v odvolacím řízení zrušeno. Stavebnímu úřadu bylo ze strany AOPK doručeno nové negativní závazné stanovisko ze dne 4. 4. 2018. S ohledem na ně vydal stavební úřad v úvodu rozsudku popsané prvostupňové rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby. K odvolání žalobce toto rozhodnutí přezkoumal žalovaný, jenž si s ohledem na povahu odvolacích námitek vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny. Protože Ministerstvo životního prostředí, jakožto nadřízený dotčený orgán, závazné stanovisko potvrdilo, potvrdil také žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu a do odůvodnění svého rozhodnutí převzal argumentaci Ministerstva životního prostředí.

10. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ve spojení s rozhodnutím stavebního úřadu, jimiž byla zamítnuta žalobcova žádost o vydání dodatečného povolení změny stavby s odkazem na § 149 odst. 3 správního řádu. Důvodem bylo posouzení stavebního záměru jako nepřijatelného dotčenými orgány na úseku ochrany přírody a krajiny.
12. V předmětném řízení o dodatečném povolení stavby musí stavebník v souladu s § 129 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, prokázat, že stavba uvedená v odst. 1 písm. b), tj. prováděná či provedená bez příslušného rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem nebo v rozporu s ním, není mj. v rozporu s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.
13. Ochrana veřejných zájmů na tom kterém úseku státní správy je v řízení o dodatečném povolení stavby (stejně jako např. v územním či stavebním řízení) zajištěna prostřednictvím stanovisek dotčených orgánů a jejich požadavků ve smyslu § 4 odst. 2 stavebního zákona. Závazná stanoviska dotčených orgánů jsou pro stavební úřad závazným podkladem. Z § 129 odst. 2 písm. c), § 129 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 149 odst. 3 správního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017, vyplývá, že negativní závazné stanovisko ke stavebnímu záměru, o jehož dodatečné povolení jde, vede bez provádění dalšího dokazování k vydání zamítavého rozhodnutí. Podle § 149 odst. 3 správního řádu totiž platí, že pokud bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.
14. Veřejné zájmy na ochraně přírody a krajiny prosazují a chrání orgány ochrany přírody a krajiny. Ty podle § 44 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, vydávají závazná stanoviska mimo jiné pro územní a stavební řízení na území chráněné

krajinné oblasti,
z čehož s ohledem na povinnost stavebníka dle § 129 odst. 3 stavebního zákona doložit
podklady ve stejném rozsahu plyne, že závazná stanoviska tyto dotčené orgány vydávají i
pro řízení o dodatečném povolení stavby na území chráněné krajinné oblasti.

15. Na obsah takového závazného stanoviska jsou kladeny vysoké nároky. Pro jeho obsah,
formu a náležitosti se podle § 154 správního řádu přiměřeně užití § 67 a § 68 správního
řádu upravující náležitosti rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne
22. 10. 2011,
č. j. 9 As 21/2009-150, publ. ve Sb. NSS 2381/2011; rozsudky Nejvyššího správního soudu
dostupné na www.nssoud.cz). Směřují-li odvolací námitky do závěrů závazného stanoviska,
postupuje odvolací orgán podle § 149 odst. 4 správního řádu a u nadřízeného dotčeného
orgánu si vyžádá změnu nebo potvrzení závazného stanoviska. Odvolací správní orgán
musí ověřit,
zda nadřízený dotčený orgán dostatečně reagoval na odvolací námitky, chybějící odborné
úvahy totiž nemůže sám nahradit. Nepřezkoumatelnost závazného stanoviska má zpravidla
za následek nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, pro které bylo stanovisko
závazným podkladem (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, č. j. 5 A
241/2011-69,
publ. ve Sb. NSS 3018/2014). Tato obecná východiska považoval soud za potřebné
shrnout,
neboť podstatou žalobních námitek jsou především výhrady žalobce týkající se obsahu
závazných stanovisek orgánů ochrany přírody a krajiny.

16. Nejprve bylo třeba zabývat se otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Zde
soud konstatuje, že žalovaný sice vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska
AOPK, pominul však, že nadřízené stanovisko Ministerstva životního prostředí se
adekvátně nevypořádalo s odvolací námitkou uvedenou v závěru odvolání, že stavební
prvky vytýkané stavbě žalobce se v x v okolí nemovitosti žalobce opakovaně vyskytují.
K odvolání žalobce přiložil také fotografie (nejsou ve správním spise vytištěny, jejich
přiložení plyne nejen z obsahu odvolání, ale i z průvodky elektronického podání odvolání
– soubory s příponou .jpg), což je v nadřízeném závazném stanovisku sice konstatováno,
chybí však prakticky jakákoli reakce na fotografie i námitku jako celek s výjimkou věty, že
argumentace žalobce je účelová
a neodpovídá skutečnosti. Taková reakce je však zcela obecná a nedostačující. Bylo
povinností nadřízeného dotčeného orgánu přinejmenším se vyjádřit ke stavbám
zachycených žalobcem
na přiložených fotografiích a vysvětlit, zda se jedná o odlišné prvky či z jakých důvodů je
situace okolních domů v x odlišná od případu žalobce, který mj. připojil fotografie x staveb
s obdobnými prvky i k žalobě. Protože tak Ministerstvo životního prostředí ve svém
stanovisku neučinilo a protože žalovaný jeho závěry převzal, aniž by byla uvedena
odvolací námitka řádně vypořádána, je nadřízené závazné stanovisko, a tedy i napadené
rozhodnutí v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

17. Pokud jde o žalobní námitky, které lze bez ohledu na výše uvedené vypořádat, soud uvádí,
že zaslání závazného stanoviska dotčeným orgánem přímo rozhodujícím správnímu
orgánu,

i kdyby nedošlo k jeho současnému doručení žalobci, nemohlo žalobce zkrátit na právech způsobem, který by zapříčinil nezákonnost rozhodnutí o věci samé. V řízení o dodatečném povolení stavby je to žalobce, kdo je povinen doložit ke své žádosti mj. nezbytné závazné stanovisko dotčeného orgánu. Pokud bylo závazné stanovisko stavebnímu úřadu doručeno přímo dotčeným orgánem, jde o jednání jdoucí prakticky ve prospěch žalobce, za nějž je povinnost předložení závazného stanoviska plněna. Zaslání stanoviska žalobci nebo přímo rozhodujícímu správnímu orgánu navíc nemůže mít vliv na jeho obsah, a pokud bylo stanovisko negativní,

byl stavební úřad v souladu s § 149 odst. 3 správního řádu v rozhodném znění povinen žádost žalobce v každém případě zamítnout. Nepovolená stavba žalobce byla navíc v době vydání závazného stanoviska již postavena, což bylo důvodem podání žádosti žalobce o její dodatečné povolení v podobě, v jaké byla postavena, a jen k takové podobě stavby se dotčený orgán vyjadřoval. Nelze proto přistoupit na žalobní argumentaci, že žalobce by v případě doručení stanoviska přímo jemu uvažoval o úpravách stavby. Rovněž je třeba připomenout, že ode dne doručení závazného stanoviska stavebnímu úřadu bylo toto stanovisko pro žalobce dostupné ve spisu stavebního úřadu, kam měl právo nahlížet, a před vydáním rozhodnutí byl řádně vyzván k seznámení s podklady rozhodnutí.

18. Soud nehodnotí závazná stanoviska dotčených orgánů jako nesrozumitelná, nadbytečně obsáhlá či nepřipustně nepřehledná. Jejich obsáhlost a s tím související přehlednost či nepřehlednost vychází ze složitosti a historie řešeného případu Lesní chaty a jejích přistavovaných částí a prvků. Svůj díl odpovědnosti na tom nese sám žalobce, který v místě stavěl bez povolení, což ke zjednodušení situace nepřispívá. Zejména závazné stanovisko AOPK obsáhle popisuje vývoj podoby Lesní chaty a související správní řízení. Nadřízené závazné stanovisko je stručnější a je uspořádáno velmi systematicky a srozumitelně. Jestliže se dotčené orgány věnovaly podobě Lesní chaty jako celku a zmiňovaly i prvky, které nejsou součástí přistavěného suterénu s terasou, tedy předmětu řízení o dodatečném povolení stavby, nejednalo se dle názoru soudu o vybočení z mezí správního uvážení, jak naznačuje žalobce. Orgány ochrany krajiny jsou oprávněny hodnotit dopad předmětné přístavby na podobu krajiny v kontextu vzhledu celé Lesní chaty. Pokud již Lesní chata obsahuje prvky ne zcela vhodné s ohledem na okolní krajinu, lze k takovým prvkům přihlídnout při úvaze, zda souhlasit s další rušivou přístavbou. Jejich zmiňování v závazných stanoviscích, resp. v rozhodnutích stavebního úřadu a žalovaného, proto nepředstavuje nezákonnost těchto správních aktů.

19. Závazná stanoviska převzatá do rozhodnutí popisují vzhled typických jizerskohorských staveb a jednoznačně z nich plyne, v čem se přistavěný vyzděný suterén s terasou od místních typických stavebních řešení odlišuje. Není tedy pravdou, že by žalobci nebylo dostatečně osvětleno, v čem se jeho stavba dostává do rozporu se zájmy ochrany krajiny a proč nelze jeho zájem upřednostnit. S ohledem na shora popsanou nepřezkoumatelnost však bude třeba blíže se zabývat tím, zda u okolních staveb nebyly popsány typické prvky (legálně) potlačeny ve prospěch prvků odlišných natolik, že již nelze po žalobci spravedlivě požadovat, aby od dříve v místě netypické terasy ustoupil.

20. Co se týče žalobcova poukazu na závazné stanovisko AOPK – Správy CHKO Jizerské hory ze dne 19. 4. 2010, č. j. 01130/JH/2010, AOPK se již v průběhu správního řízení vyjádřila tak, že nyní řešenou podobu suterénu s terasou uvedeným stanoviskem neodsouhlasila. Jedná se o jediný logický závěr, neboť tehdejší závazné stanovisko bylo zjevně pořizováno pro účely jiného řízení, než je nyní řešené povolení změny stavby. Pokud žalobce v pozdější době požádal o dodatečné povolení změny stavby – vybudování vyzdžené terasy v její současné podobě, dal tím sám najevo, že si je vědom toho, že stavba v nynější podobě není povolena. Logicky se pak k dosud ve správním řízení neřešené podobě stavby v minulosti závazně nevyjadřoval dotčený orgán. Sám žalobce ostatně uvedl, že projektová dokumentace, kterou předložil ve správním řízení před vydáním zmíněného závazného stanoviska z r. 2010, byla, pokud jde o tehdejší podobu zde řešené terasy rozporná, což jen dále podporuje závěr, že předmětem tehdejšího řízení nebyla terasa u přístavby Lesní chaty v její aktuální podobě. Dřívější vyjádření AOPK k podobě Lesní chaty se tedy musela týkat tehdy řešeného předmětu řízení, pro jehož účely bylo závazné stanovisko či další vyjádření vydáváno, nikoli vyzdžené terasy postavené v rozporu se stavebním povolením.
21. Přijmout nelze ani námitku žalobce, že umístěním dřeva do prázdného prostoru pod dřevěnou terasou, s níž by dotčené orgány souhlasily, by bylo dosaženo stejného efektu, jako vyzdžením terasy, pod níž jsou zbudovány místnosti. Dotčené orgány vysvětlily, že uložení dřeva u domu je v místě typické, uložené dřevo navíc, na rozdíl od vyzdžení terasy, nelze považovat za stavbu ve smyslu stavebního zákona.
22. Vzhledem k popsané nepřezkoumatelnosti soud zrušil postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
23. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. Bude tedy povinností žalovaného znovu se obrátit na nadřízený dotčený orgán, který je odborně nadán vypořádat se s námitkou, že předmětná vyzdžená terasa odpovídá místním poměrům v x včetně vypořádání se s fotografiemi doloženými žalobcem. Teprve na podkladě závazného stanoviska, které se beze zbytku vypořádá s odvolacími námitkami žalobce, vydá žalovaný rozhodnutí o odvolání žalobce.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

25. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právní zástupkyně za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21 % DPH z odměny a náhrady advokátky, tedy 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 30. srpna 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu